

[Rimstad.]

For det andet er vi mange på begge sider af arbejdsmarkedets forhandlingsborde, der har den opfattelse, at man i så vid udstrækning som muligt bør undgå politisk indblanding i problemerne. Jeg vil tro, at det er et flertal på begge sider, der ser således på det. Sådanne indblandinger — hvis alleruheldigste skud, denne tvungne voldgiftsavgørelse, jo bl. a. de radikale, så vidt jeg ved, er tilhængere af — bør man efter min opfattelse gå imod, fordi enhver form for tvang på dette område ganske givet vil avle mere tvang.

Det må være et højt udviklet folkestyres fornemste målsætning at undgå politiske tvangsavgørelser inden for områder, der ikke har politisk karakter, og hvor parterne har reelle muligheder for selv at tale sig til rette. Jeg ser desuden i bemærkningerne til forslaget, at det foreslås, at kommissionen også skal beskæftige sig med undersøgelse af mulighederne for at gennemføre, hvad forslagsstillerne kalder et industrielt demokrati, et begreb, der i det ærede medlem hr. Helveg Petersens fremsættelsestale bl. a. skulle omfatte medbestemmelsesret og medejendomsret. Jeg vil i denne forbindelse gøre opmærksom på en undersøgelse, som det norske miljøforskningsinstitut for et par år siden foretog vedrørende de samme problemer, og hvorefter det ikke anbefaledes at gå videre ad den vej. Også jeg vil mene, det er bedst at overlade til arbejdsmarkedets to parter de spørgsmål, der er dem imellem, til fri forhandling. Det er dem, der har skoen på, og de ved derfor bedst, om den trykker noget sted.

Derfor synes jeg også, at den højtærede arbejdsminister havde et — lad mig sige det sådan — langt sundere og mere realistisk syn på de spørgsmål, vi her diskuterer, end ordføreren for forslagsstillerne havde. Vi kan for vort vedkommende ikke støtte dette forslag om nedsættelse af en kommission; den er unødvendig i øjeblikket og kan under visse omstændigheder komme til at virke skadelig, hvis problemerne inden for kom-

missionen ikke behandles mere virkelighedsnært, end forslagsstillerne har været i stand til at gøre det i dag.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Det er jo lidt svært at komme nærmere ind på alle de mange problemer, der har været rejst under denne diskussion. Selv om der ikke har været ligefrem varm tilslutning til de synspunkter, som har været fremført, ligger det dog sådan, at man erkender, der er problemer på dette område, som også af hensyn til den udvikling, vi er inde i, løbende må følges og meget nøje til enhver tid overvejes.

Det ærede medlem hr. Helveg Petersen var af den opfattelse, at den samarbejdsaftale, som nu er indgået mellem hovedorganisationerne, ikke kan løse alle problemerne, og det er jeg naturligvis enig i; navnlig tror jeg ikke, at nogen samarbejdsaftale vil være i stand til at forhindre, at der opstår visse spændinger bl. a. ved overenskomstforhandlingerne, som det ærede medlem også nævnte det. Jeg tror ikke, det vil være muligt ligefrem at udviske alle interesse modsætninger gennem samarbejdsaftaler, men jeg synes jo alligevel, man er kommet et godt stykke vej i takt med udviklingen gennem det, man her er nået frem til.

Når det ærede medlem understreger vigtigheden af, at vi får materiale frem fra andre lande, og samtidig gør det synspunkt gældende, at disse lande er længere fremme på dette område end vi, så gælder det vel nok for enkelte andre lande, at noget sådant er tilfældet. Men forholdet er jo altså også det, som jeg sagde i mit første indlæg, at vi i arbejdsministeriet er i gang med at følge udviklingen op; vi søger at samle oplysninger om udviklingen, om de fremskridt, der opnås på forskellige områder, for at undersøge, om de eventuelt kan danne grundlag for yderligere beslutninger her i landet på det felt, det her drejer sig om.

Det er jo rigtigt — det har flere af de ærede ordførere været inde på — at en definition af begrebet industrielt demokrati